

Posudek pedagoga hlavního oboru

Jan Dřízal

Tvůrčí vývoj Jana Ryanta Dřízala sleduji už od jeho studia na Pražské konzervatoři. Již tehdy bylo zřetelné, že jeho talentové předpoklady, schopnost soustavné práce a zejména otevřenost novým podnětům spojená s rozvinutou schopností jejich kritického třídění a hodnocení ho vyčleňují z běžné průměrné úrovně studenta konzervatoře.

Od počátku jeho studia na HAMU lze pozorovat ještě soustavnější práci na vlastním hudebním jazyce zejména ve smyslu větší koncentrace na jednotu kompozičního materiálu. Dřízal si vytvořil osobitou kompoziční estetiku, kterou nazývá „organickou hudbou“. Ta je založená na striktní, ale přirozené organizaci tónového materiálu, promítá se do všech parametrů jeho hudby, především pracuje zajímavým způsobem s rytmem, což vede k něčemu, co nazývám pracovně „flexibilní metrickou organizací“. Jeho hudební jazyk má zřetelné rysy redukcionistické estetiky. Svou estetiku propracoval do osobité kompoziční teorie, která přesahuje rámec osobního vyznání a formuluje principy platné v současné hudbě i obecněji. K tomuto východisku jako skladatel přistupuje nedogmaticky a jeho hudba při vysokém stupni racionální organizace působí velmi přirozeně.

Dřízal má široký rozhled v různých oblastech. Jeho předchozí studium filmové vědy mu poskytuje možnost jiných, méně obvyklých pohledů na hudebně kompoziční otázky. Má široké znalosti literatury, filmu a výtvarného umění a dění v těchto oblastech soustavně sleduje. Je nadán vynikající formulační schopností, jeho písemné projevy proto výrazně překračují průměrnou úroveň diplomních prací na HAMU.

Jeho práce je soustavná, nerozptyluje se aktivitami nesouvisejícími s předmětem studia.

Během svého studia již dosáhnul výrazných úspěchů, z nichž můžeme na prvním místě jmenovat vítězství ve skladatelské soutěži České filharmonie.

Doporučuji diplomní ^{ab7}práce byly přijaty k obhajobě.

V Praze, 12.9.2017

Hanuš Bartoň